

gørelser truffet efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

Efter stk. 5 udmåles retsmedlemmernes funktionsperiode fra den 1. juni 2004. De nuværende medlemmer af Landsskatteretten fortsætter således i funktionen til den 1. juni 2010, hvorefter der vælges og udnevnes nye medlemmer.

Efter stk. 6 medfører faktisk fravær fra retten i mere end 6 måneder fortabelse af medlemskab. Der kan ikke dispenseres fra bestemmelsen.

Til § 13

Bestemmelsen regulerer Landsskatterettens virke.

Bestemmelserne i stk. 1, 2, 4 og 5, er en delvis videreførelse af skattestyrelseslovens § 20, stk. 5-8.

Efter stk. 3, 1. pkt., kan Landsskatterettens præsident fastsætte regler om, at nærmere angivne typer af sager skal afgøres uden medvirken af læge retsmedlemmer. Denne kompetence er tænkt anvendt til at henlægge afgørelsen af klager i sagstyper, der generelt er ukomplicerede, til afgørelse af Landsskatterettens kontorer. Disse retningslinier vil blive offentliggjort i en bekendtgørelse, udstedt af retspræsidenten.

Retspræsidenten kan imidlertid efter stk. 3, 2. pkt., beslutte, ud fra en konkret vurdering af en klage, at klagen, uanset at den er omfattet af de klage typer, der skal afgøres uden medvirken af læge retsmedlemmer, alligevel skal forelægges disse til afgørelse. Kompetencen er tænkt anvendt helt undtagelsesvis, hvis klagen vedrører et principielt spørgsmål af betydning for fastlæggelse af Landsskatterettens praksis.

Landsskatteretten har eget sekretariat. Som følge deraf indeholder bestemmelsen ingen regulering af sekretariatsbistanden.

Til § 14

Bestemmelsen i stk. 1 er en delvis videreførelse af skattestyrelseslovens § 36.

Bestemmelsen i stk. 1 regulerer den indbyrdes kompetence mellem de enkelte told- og skattemyndigheder, herunder skatteministeren. Reguleringen sker gennem fastsættelse af grænser for de enkelte myndigheders kompetence.

Efter bestemmelsen lovfæstes, at skatteministeren - medmindre Folketinget på særlige områder har bestemt andet - ikke kan afgøre, hvordan en borger skal ansættes i skat, herunder ansættes vedrørende afgifter eller told, eller hvordan en fast ejendom skal vurderes.

Forbuddet omfatter ikke kun den egentlige beløbsfastsættelse, der ligger i en ansættelse, herunder skatberegning, men også afgørelser vedrørende eventu-

elle bevillinger eller dispensationer mv., der indgår i grundlaget for ansættelsen eller vurderingen, eller afgørelse af spørgsmål om skattepligt.

Bestemmelsen omfatter også spørgsmål om tilbagebetaling/godtgørelse af afgift.

Bestemmelsen berører derimod ikke skatteministerens ret eller pligt til at fastsætte generelle retningslinier for told- og skatteforvaltningens administration eller ministerens ansvar herfor, herunder ansvar for at føre tilsyn.

Efter stk. 2 er skatteministeren bemyndiget til at fastsætte regler for retten til at klage over told- og skatteforvaltningens afgørelser. Denne bemyndigelse skal ses i lyset af, at klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser efter lovforslaget som udgangspunkt afgøres administrativt enten af skatte- eller vurderingsankenævn eller af Landsskatteretten.

Bemyndigelsen er for det første tænkt anvendt til helt undtagelsesvis at henlægge afgørelsen af klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser til andre enheder end de kollegiale klageorganer, når de pågældende afgørelser på grund af deres karakter er uegnede til klagebehandling i disse organer, f.eks. klager over afgørelse om driftsmæssige eller ansættelsesmæssige forhold. Bemyndigelsen kan i den forbindelse anvendes til at fastsætte frister for klage over sådanne afgørelser.

Bemyndigelsen er for det andet tænkt anvendt til at afskære klage til skatteministeren, herunder skatteministerens departement. Denne bemyndigelse skal ses i sammenhæng med stk. 1, nr. 1, hvorefter skatteministeren ikke kan træffe afgørelse om en ansættelse af skat eller en vurdering af en fast ejendom. Bemyndigelsen er bl.a. tænkt anvendt til at afskære klager fra ansatte i told- og skatteforvaltningen over afgørelser om ansættelsesmæssige forhold. Der vil inden for enhedsforvaltningen blive skabt betryggende rammer for behandlingen af klager over personaleadministrative afgørelser.

Til § 15

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af skattestyrelseslovens § 36 A.

Bestemmelsen supplerer de almindelige regler om speciel inhabilitet efter forvaltningslovens kapitel 2 med særlige regler om generel inhabilitet hos told- og skattemyndighederne.

Efter stk. 1 udelukker ansættelse i told- og skatteforvaltningen medlemskab af et kollegialt klageorgan, men ikke medlemskab af Skatterådet.